

Křišťanoviny

jaro 2022

Život v domově • Lidé v domově • Péče • Svět seniorů • Zamyšlení • Poděky • Aktivizace v domově

*Pečujeme o člověka
s respektem, úctou a láskou...*

Pod lupou

Jihočeský kraj

sociální služba je podpořena z rozpočtu Jihočeského kraje

www.domovseniorupt.cz

Vydavatel: Domov seniorů Mistra Křišťana Prachatice, Bavorská 936, 383 01 Prachatice, IČ: 004 77 109
registrace MK ČR E 18361 • Mgr. Marika Šmajclová, sociální pracovníce
sazba a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o. • Karel a Hana Rabenhauptovi; Kateřina Chalupecká

Co jsme prožili v uplynulých měsících v roce 2021...

Při ohlédnutí za uplynulým rokem 2021 je asi většina z nás ráda, že je za námi a těšíme se, co nám přinese rok 2022. V Domově seniorů Mistra Křišťana jsme vždy pro naše uživatele připravovali celou řadu kulturních a společenských akcí, besed, výletů a různých aktivit. V loňském roce jsme toho ale bohužel kvůli omezením souvisejícím s nemocí

covid-19 pro naše uživatele mnoho uskutečnit nemohli, neboť se některé akce rušily, případně odkládaly na neurčito. I přes nepříznivé koronavirové období jsme prožili poklidný rok plný pohody, sluníčka a dobré nálady. Pojďte se s námi ohlédnout za časem stráveným u nás v domově.

Výlety pořádané domovem seniorů

V květnu jsme zahájili výletní sezónu. Vyrázili jsme nad Lázně svaté Markéty v Prachaticích, kde se rozprostírá areál lesních her. Prostřednictvím herních prvků, jimž vévodí informační tabulky, jsme nahlédli do života v lese, vyzkoušeli jsme různé prolézačky, můstky, žebříky i lávky. V lesním areálu her jsme se nadýchali čerstvého vzduchu, načerpali pozitivní energii z lesa, poseděli v krásném, klidném prostředí a užili si příjemné dopoledne plné sluníčka. Posezení jsme si zpříjemnili piknikem, na který jsme si připravili bábovku, kávu a nechýbělo ani chlazené pivo.

Prázdninová kavárna

Dne 17. června se uživatelé domova seniorů setkali po dlouhé koronavirové odmlce v naší kavárně. Kavárna fungovala až do 23. září a hostila uživatele od 13.30 hodin až do pozdního odpoledne. Poslední setkání v kavárně se uskutečnilo 1. října. Uživatelé STROOM DUBU připravili kávu a chutné pohoštění.

Jan Tischler zase pohladil přítomné pěknými písničkami. Díky spolupráci všech zúčastněných stran jsme prožili hezké odpoledne.

Na snímku harmonikář Jan Tischler

Literární kavárna

S Mgr. Martinem Slabou, kastelánem zámku Hluboká nad Vltavou jsme se vydali 8. července po stopách života evropského aristokrata Adolfa Schwarzenberga.

S Jaroslavou Pixovou, autorkou knihy **Zpívající řeka**: Od Smetiřachu po Zvíkov, jsme vyšli 5. srpna na procházku po březích Otavy a nahlédli do života lidí, kteří byli s řekou spojeni.

V pondělí 6. září hostil domov seniorů Literární kavárnu s názvem **Koruna tvá ve tmě katedrály dál čeká!** Pro emotivní hudební pořad k 1100. výročí zavraždění sv. Ludmily, babičky sv. Václava, zvolili skvělí umělci zahradní pódium. Kristina Kubová a Daniel Dobiáš ve svém programu připomněli i další zemské patrony a osobnosti českých dějin.

Šumavou i Pošumavím s námi 14. října procházela produktová manažerka turistických oblastí Šumavska **Marie Korousová**. Posluchačům představila krásy nejen centrální Šumavy, ale i Pošumaví.

Literární kavárna přivítala 4. listopadu v domově seniorů spisovatelku **Helenu Vrábkovou**. Téma besedy bylo blízké našim uživatelům, neboť se neslo v duchu „Co věděly naše babičky a na co my jsme zapomněli“. Helena Vrábková vyprávěla o tom, jak se žilo v dobách minulých na venkově v Pošumaví.

Zajímavé kulturní akce

V dubnu jsme přivítali studenta **Marka Pluhaře**, který si pro naše obyvatele připravil hudební program. S ohledem na koronavirovou situaci probíhalo vystoupení neobvyklým způsobem – a to za sklem. Ale ani tento způsob předání zážitku neubral nic na podstatě toho, že příjemná a procítěná hudba vyvolala hezké pocity v srdcích posluchačů.

Na snímku Marek Pluhař

První letní **grilování** se uskutečnilo 27. května. Pochvilně udělaný buřtík na ohýnku, chlazené pivo, hudba a zpěv našeho harmonikáře Jana Tischlera nám vykouzlily dobrou náladu a úsměv. Tento den se opravdu povedl, i počasí bylo na grilování ideální.

Po roce zavítala do domova seniorů oblíbená herečka **Bára Hrzánová s doprovodnou kapelou**. Na harmoniku hrál Mário Biháry, na trumpetu Nicholas Roy Arthofer a na bicí Matyáš Mejzr. Účast byla velická, a to nejen z řad uživatelů domova, ale i z řad veřejnosti. Rytmická hudba rozhýbala všechny přítomné, kteří si zatančili vsedě na židlích. Hudební odpoledne bylo plné veselí. Celou akci zorganizovala Hanka Rabenhauptová za pomoci dobrovolníků ze společnosti Artist 4children.

Na snímku Bára Hrzánová s doprovodnou kapelou

Pes dokáže svou přítomností vyvolat dobrou náladu, člověka uklidnit a vykouzlit mu úsměv na rtech. Do našeho domova seniorů zavítal pes Fanny se svou trenérkou Kateřinou. **Canisterapie** probíhala v altánu domova.

Na snímku trenérka Kateřina, pes Fanny s naší uživatelkou paní Broučkovou

V domově jsme 17. srpna přivítali další pejsky, tentokrát od spolku

Tam, kde zvířata pomáhají z. s. Canisterapie se uskutečnila v zahradě domova seniorů a byla příjemným prožitkem pro všechny zúčastněné – uživatele, rodiny i psí kamarády.

Na snímku naše uživatelka paní Záhrebová, v pozadí její dcera paní Štěpánová

Bujarý smích, živá muzika, vůně grilovaných dobrot, pískot dětí – to vše se odehrávalo 29. června v domově seniorů. Slavnostní řeči zahájily náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje Lucie Kozlová

Na snímku (zleva) Lucie Kozlová a Hana Vojtová

a ředitelka domova seniorů Hana Vojtová **Zahradní slavnost**. Touto velmi vydařenou akcí nás provázela tábořská kapela Big Papa a výborné občerstvení zajistila místní organizace STROOM DUB o. p. s.

Skupina Gizzy Gillagio

V pondělí 19. července zavítala mezi naše uživatele **francouzská hudební skupina Gizzy Gillagio**. V domově seniorů započala svoji jihočeskou pouť, během které předvedli francouzští hudebníci své umění při hře na hudební nástroje. Francouzskou hudební skupinu pozvala do domova seniorů Hanka Rabenhauptová.

Malá Vlachovka

Letní posezení spojené s pěknými českými písničkami a grilováním jsme pro naše uživatele připravili 17. srpna. S lidovými písničkami nás potěšila dechová hudba Ševětínka. S ní si živitelé radostně zazpívali a při pěkné muzice si vychutnali grilovaný špekáček a vychlazené pivo.

hudební skupina Ševětínka

Letní program s názvem **Pozdrav lásky a požehnání s Lenkou Křištofovou a P. Tomášem van Zavrelem** naplněný pásmem známých a méně známých českých písniček a krátkých příběhů k povzbuzení se konal 19. srpna. Na závěr svého hudebního programu požehnal páter Tomas domovu, samotným uživatelům i zaměstnancům.

Posvícení jsme společně oslavili 19. října v jídelně domova. Pro tuto příležitost jsme napekli v naší kuchyni výborné koláče, jejichž vůně se linula domovem a lákala k posezení. Všichni přítomní si pochutnali na připraveném

pohoštění a k tomu si poslechli hezké české písničky. Harmonikář Jan Tischler vykouzil úsměv na tváři našim uživateli, kteří si společně s ním některé písničky zanotovali.

Příjemná atmosféra a neodolatelná vůně **svatomartinských** rohlíčků se linula 11. listopadu domovem. Veselá muzika zazněla v podání našeho oblíbeného harmonikáře Jana Tischlera.

Rehabilitaci v bezbariérové hale s řadou strojů a náčiní mohli uživatelé domova seniorů zažít 12. října a 25. října v **1. centru zdravotně postižených jižních Čech v Českých Budějovicích**.

Zádušní mše svatá za všechny zemřelé, jejichž plamínek života uhasl v roce 2021, byla sloužena v kapli domova seniorů. Společně jsme zavzpomínali a pomodlili se za zemřelé uživatele, ale i za zemřelé členy rodin našich žijících uživatelů. Mši svatou vedl P. Vavřinec Skýpala.

Vánoční čas v domově seniorů

Rok se s rokem sešel a opět nastal adventní čas. K adventu v domově seniorů neodmyslitelně patří **adventní posezení a setkání se vzácnými hosty**. První adventní posezení se konalo 30. listopadu a svíci na adventním věnci zapálil **Ing. Josef Kalbáč**. Setkání bylo zaměřeno na historii, pranostiky, ale také na již zapomenuté vánoční zvyky a tradice. Poutavé a zajímavé vyprávění bylo doplněno zpěvem vánočních písniček.

S adventním programem zavítali do domova seniorů uživatelé ze spolku **STROOM DUB** a připravili si pro naše obyvatele zpívanou **pohádku o Dvanácti měsíčkách**. Účinkující se převlékli do kostýmů pohádkových postav a zpěvem či mluveným slovem, ale i nápodobou, zahráli známou pohádku. Za své povedené vystoupení sklidili potlesk a obdiv.

V pátek 3. prosince navštívil **Mikuláš v doprovodu své družiny** domov seniorů, aby pozdravil jeho obyvatele. Pro každého z nich měla tato maskovaná družina, složená ze zaměstnanců domova seniorů, připravené sladkosti a ovoce, které anděl s Mikulášem rozdávali. Čertíci se přitom postarali o symbolické pozlobení našich uživatelů.

Druhou adventní svíci slavnostně zažehla **náměstkyně Jihočeského kraje Lucie Kozlová** v jídelně domova. Práce paní náměstkyně si vážíme a děkujeme za pomoc a podporu, kterou poskytuje organizacím sociálních služeb zvláště v období pandemie. Bylo velmi příjemné naslouchat jejímu vyprávění nejen o Vánocích, ale i o životě.

Na snímku (zleva) Hana Vojtová a Lucie Kozlová

Před vánočními svátky jsme v domově seniorů měli možnost přivítat **P. Vavřince Skýpala v doprovodu jeho hudební skupiny**. Skvělý farář je autorem muzikálu Příběh nezištné lásky a píše také rockovou operu s biblickou tematikou. V domově jsme si však poslechli krásné české vánoční písničky a společně jsme si zazpívali. Naladili jsme se na vánoční atmosféru.

V tomto adventním čase bývá zvykem, že v domově slavíme společně vánoční čas. Poklidný večer jsme strávili v zahradě domova, kde si pro nás **žestový soubor** připravil krásný repertoár plný českých vánočních koled. Koledy potěšily na duši, svažené víno a punč hřály v těle. Děkujeme žestovému souboru za krásnou vánoční atmosféru.

Tradiční předvánoční **návštěva starosty města Prachatic** **Martina Malého** se odehrála bezprostředně před Štědrým dnem. Představitel města přítomné uživatele nejprve pozdravil a pro zimní období a zahřátí předal každému vánoční čaj. Na závěr setkání byl dán prostor pro představení toho, co nás v roce 2022 čeká v Prachaticích.

Celý **Štědrý den** plynul v domově seniorů ve znamení krásné vánoční atmosféry. Jako obvykle ho zahájilo „**nošení Jezulátka**“. Jedná se o dlouholetou

tradici, při níž všichni společně zpíváme koledy a rozdáváme uživatelům dárky. Při společném setkání jsme popřáli obyvatelům klidem a Božím požehnáním protkané vánoční svátky. Pohodová vánoční atmosféra přetrvala až do večera.

V 16 hodin jsme se všichni sešli při **Štědrovečerní večeři**. Slavnostní večeře se zúčastnili i rodinní příslušníci našich uživatelů. U ozdobené vánoční stromečku a na slavnostně prostřené tabuli jsme měli naservírováno klasické české štědrovečerní menu. Slavnostní chvíle dokreslovala i nabídka vánočního cukroví a ovoce.

Poslední loňský den, 31. prosince, jsme oslavili společně s uživateli domova seniorů silvestr. Rozloučení se starým rokem se konalo

v prostorách jídelny. V tento den nechybělo ani bouchnutí šampaňského a přípitek se všemi zúčastněnými. O příjemnou atmosféru se postarala dechová hudba v podání Pavla Vokurky a Miroslava Poura. Vesele jsme se rozloučili se starým rokem a vyhlížíme, co nového přinese rok 2022.

PŘÍCHOD NOVÉHO UŽIVATELE DO DOMOVA

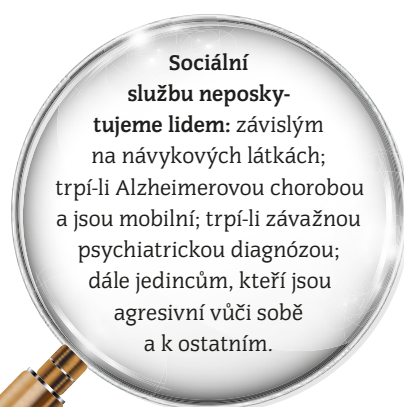
Přijímání nového seniora do domova seniorů je proces, na který se musí připravit všichni zúčastnění. Nejen že je zapotřebí nutná administrace, kterou zajistí sociální pracovníce, ale především se na tuto velkou změnu musí připravit senior. Pro něj je tato událost velkou životní změnou a mnohdy může být velmi stresující. V této chvíli by se měla zapojit i rodina, jež by měla být pro seniora psychickou podporou.

A jak vlastně celý proces přijímání nového uživatele v Domově seniorů Mistra Křišťana funguje?

V první řadě je nutné podat si žádost, kterou naleznete na webových stránkách domova (www.domovseniorupr.cz), anebo si můžete formulář vyzvednout v kanceláři sociálních pracovníků. Nedílnou součástí žádosti je také lékařský posudek. K žádosti je možné přiložit potvrzení o výši přiznaného důchodu a rozhodnutí o přiznání stupně příspěvku na péči. Po následném odevzdání žádosti s posudkem

se rozhodne, zda jsme schopni zajistit péči. Pokud ano, žádost se zařadí do pořadníku. Sociální pracovníce zašle na danou adresu odpovědní dopis.

V případě uvolnění místa procházíme vždy žádosti podle jejich aktuálnosti. Je zapotřebí zvážit několik faktorů, které jsou důležité při společném soužití dvou osob v jednom pokoji. Nejen že senior musí strávit zbytek života s cizím člověkem na jednom

pokoji, ale také sdílí pokoj například s paní, která má pokročilou fázi demence a právě používá mobilní toaletu u lůžka. V domově seniorů citlivě vnímáme osobnost každého člověka a jeho potřeby, snažíme se předcházet budoucím komplikacím,

kteří by mohly nastat při špatném seskupení dvou lidí.

Následuje společné setkání starého člověka, sociálního pracovníka a zdravotnického pracovníka za přítomnosti rodinného příslušníka. Tomuto setkání se odborně říká sociální šetření. Společné setkání by ideálně mělo proběhnout v domácím prostředí seniora.

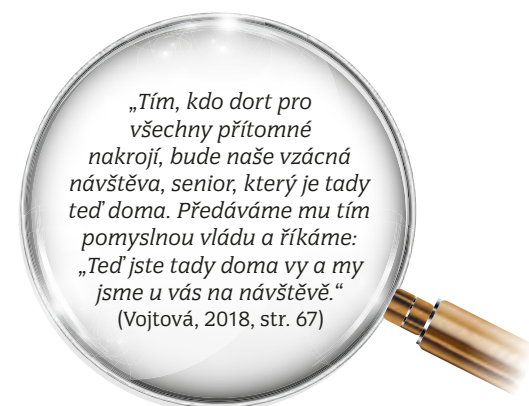
Jsem kontaktován o přijetí. A co bude dál? Mám se radovat, nebo mít strach?

Pro seniora je tato životní změna velkou psychickou zátěží. Obava z nového, kdy musí opustit prostředí, jež důvěrně zná, je přirozenou reakcí. V domově se snažíme ulehčit situaci nejen rodině, ale hlavně budoucímu uživateli domova. Nástup nového uživatele vnímáme jako nejdůležitější část, která může být klíčová pro budoucí pobyt v domově. Záleží nám na tom, aby se senior nejenom cítil příjemně, ale aby měl pocit, že jsme tady stále pro něj. Snažíme se mu naslouchat a rozeznávat jeho pocity a potřeby. Domov seniorů neusiluje pouze o uspokojení základních fyzických potřeb, ale zaměřujeme se také na psychickou a sociální stránku člověka.

Koncept Smyslové aktivizace nám umožňuje zajišťovat komplexní péči v nadstandardním měřítku. Přistupujeme k člověku jako k jedinečné bytosti, která je plná zkušeností, moudrostí a emocí. Strach a radost jsou přirozenými emocemi každého člověka. Pojďme společně seniorovi naslouchat, vnímat jeho přání, porozumět mu, zmírnit stres, který prožívá, a zjednodušit tak jeho nástup a následný pobyt v domově.

Vítání nového uživatele

Snažíme se, aby se o vybavení pokoje postarala rodina, aby tak seniorovi přenesla „domov“. Mezi základním vybavením nesmí chybět fotografie blízkých, známé předměty (porcelán, knihy atd.), oblečení, ale též ručníky a povlečení, které měl senior rád a byl na ně zvyklý. Domov seniorů se mu stává novým domovem, nechceme přetvářet jeho osobnost a jeho zvyky, chceme jen, aby se u nás cítil bezpečně a příjemně. Nezapomeňte tedy vzít všechny vzpomínky s sebou.

„Tím, kdo dort pro všechny přítomné nakrojí, bude naše vzácná návštěva, senior, který je tady teď doma. Předáváme mu tím pomyslnou vládu a říkáme: „Teď jste tady doma vy a my jsme u vás na návštěvě.““
(Vojtová, 2018, str. 67)

nového uživatele probíhá vždy v příjemném prostředí, a to za přítomnosti seniora, jeho rodinných příslušníků, paní ředitelky a vedoucí sociální pracovníce. Vítání nového uživatele je pro nás v domově slavnostním ceremoniálem.

V průběhu přátelského posezení se zajistí nutná administrativa, která je nezbytná k následnému pobytu v domově. Vedoucí sociální pracovníce seznámí seniora i rodinu s chodem v domově. Poslední podpisy a senior se tak stává platnou součástí našeho domova.

Použitá literatura: VOJTOVÁ, Hana. Jak (ne)přesadit starý strom: Koncept Smyslové aktivizace v péči o seniory a osoby s onemocněním demencí. Frýdek-Místek: JOKL, [2018], ©2018. 231 stran. ISBN 978-80-270-4386-6.

Co je sociální šetření? Sociální pracovníce se seznámí s přirozeným prostředím seniora a získá informace o jeho životní situaci.

Následně už je vše ponecháno na personálu domova. Vedoucí sociální pracovníce seznámí personál se základními informacemi o budoucím uživateli natolik, aby budoucí pečující byli dostatečně informováni, ulehčili danému seniorovi pobyt v domově, a tím urychlili proces adaptace. Vítání

„Nemějte obavu z toho, že si senior vezme do domova příliš mnoho věcí, spíše se zamyslete nad tím, do kolika málo věcí se život seniora náhle vměstnal.“
(Vojtová, 2018, str. 59)

SMYSLUPLNÁ PÉČE s úctou, respektem a láskou

V podzimním díle v roce 2018 jsme si přiblížili, jak v domově seniorů pracujeme s Konceptem Smyslové aktivizace. Představili jsme si také aktivizační pracovníce, které Smyslovou aktivizaci vykonávají každý den.

Tentokrát vám představíme vítání dne, které neodmyslitelně patří do Smyslové aktivizace. Je věnováno lidem, jejichž zdravotní ani psychický stav nedovoluje plně se zúčastnit skupinek. Tímto ranním rituálem

jsou laskavým přístupem uvedeni do daného dne. Cílem je přirozeně seniora zorientovat a podpořit jeho dosavadní schopnosti.

Rozhovor s paní Evou Hukovou (83 let), uživatelkou domova seniorů

Přiblížte nám, jak probíhají takové skupinky Smyslové aktivizace?

Skupinky má pod vedením aktivizační pracovníce, která zná možnosti každého z nás a ví o nás, co máme rádi. Na skupinky Smyslové aktivizace chodím velice ráda. Zvláště do zimní zahrady, kde je krásné prostředí. Je zde i možnost kuchaření. Seznamujeme se tam nejenom s novými recepty, ale také s již známými.

Mají tyto skupinky nějaký systém?

Myslím, že ano. Začínáme vždy stejně, a to s kalendářem. Aktivizační pracovníce nám nechá kolovat kalendář, kde každý nahlas přečte, jaký je den a kdo má svátek. Je to takové připomenutí. Je to dobré, protože já to stále zapomínám. Kolikrát se u toho zasmějeme. Vzpomínáme, kdo kde se setkal s daným jménem. To je dobrý na mozek, protože ho aspoň trochu namáháme. A pak se jde na věc...

V létě aktivizační pracovníce otrhala švestky a přinesla nám je. Poté jsme z nich pekli koláč a švestkové buchty. Většinou se dělá jeden plech, podle toho, kolik nás je. Vždy se to spravedlivě rozdělí a my si na tom společně pochutnáme. Nemůžu si pomoci, ale je to vždy vynikající.

Dále jsme smažili bramboráky. Já je zbožňuji. Mám ráda křupavé a na skupinkách děláme přesně takové.

Pociťujete z těchto skupinek nějaký užitek či změnu?

Určitě změnu pociťuji. Je to dobré na ty naše klouby. Někdo má ještě horší ruce než já... A ten, kdo už nevládne pracovat, tak alespoň dochutí ty naše kulinářské pochoutky. Klouby, které už jsou na tom špatně, tak se stále těmito skupinkami trénují a nestíhají se třeba pokroutit.

Hrozně se mi stýská po vaření doma a tady si to aspoň díky těmto skupinkám znovu prožiju a zavzpomínám na časy doma. A v neposlední řadě si na tom pochutnáme.

Poznala jste na těchto skupinkách nové přátele?

Hm, myslím, že ano. Na skupinky většinou chodí stejní lidi a jsme na

sebe již zvyklí. Já jsem takový vtipálek. Bála jsem se, aby můj humor všichni pochopili a neurazili se, ale teď se tam společně smějeme všichni.

Jaká nejhezčí vzpomínka se vám vybaví, když se řekne smyslovka?

Skupinky se mi líbí úplně všechny. Jsem vždycky moc ráda, když pro mě aktivizační pracovníce přijdou a pozvou mě. Líbí se mi, že skupinky jsou různorodé a témata se neopakují. Na každé sku-

pince se mi vybaví nové a nové vzpomínky, které jsou už dlouho uschované v hlavě. Mohu to hlasitě komentovat a sdílet to i s ostatními.

Vzkázala byste něco lidem, kteří neznají Smyslovou aktivizaci?

Všem bych vzkázala, ať se na tyto skupinky rozhodně připojí. Někomu se třeba stýská po domově a my tady společně prožijeme ten čas. Hned je veseleji. Je to příjemné utrácení času.

Rozhovor s paní Marií Toubilovou (88 let), uživatelkou domova seniorů

Přibližte nám, jak probíhají takové skupinky Smyslové aktivizace?

Skupinky Smyslové aktivizace jsou zábavné a poučné. Každý účastník řekne svůj názor a návrh, co by chtěl v budoucnu dělat. Aktivizační pracovníce tyto návrhy dovede do dokonalosti. Aktivizační pracovníce jsou opravdu milé, příjemné, trpělivé, obětavé a umí přijmout všechny naše názory.

Mají skupinky nějaký konkrétní průběh?

Na začátku skupinky si připomeneme datum a jaké je roční období. A pak se do toho společně pustíme... Pečujeme třeba o květiny, děláme truhlíky do oken a také vylepšujeme okolí domova seniorů tím, že chystáme výzdobu. To vše je ovlivněno ročním obdobím a tradicemi. Setkání většinou končí tím, že si společně zazpíváme písničku a těšíme se na další setkání.

Pociťujete z těchto skupinek nějaký užitek či změnu?

Skupinky jsou pro nás taková domácí útěcha, kdy jsme daleko od domova,

ale toto prostředí a tyto skupinky nám nahrazují domov. Společně si tady vytváříme příjemné prostředí třeba jen díky té výzdobě. Díky těmto skupinkám se tělo zklidní nejen na duši, ale i pohybově. Zábava nás potěší a vždy se těšíme na další setkání.

Těšíme se na další skupinku, že se dovíme něco nového a zdokonalíme se. Chodíme také na rehabilitační cvičení, které nás udržují stále fit.

Jaká nejhezčí vzpomínka se vám vybaví, když se řekne smyslovka?

Vzpomínek je mnoho. Každá skupinka je jedinečná a vždy vyvolá jinou, novou vzpomínku. Díky těmto skupinkám vzpomínáme na průběh celého života. Oživíme si naše zážitky a znovu si je můžeme prožít. Vzpomínáme na své mládí.

Vzkázala byste něco lidem, kteří neznají Smyslovou aktivizaci?

Všem bych vzkázala, aby se zapojili do různých skupinek. Člověk si obnoví své příjemné zážitky. Díky těmto skupin-

kám je pobyt tady veselejší a cítíte se být jako doma. Máte úplně jiné myšlenky a těšíte se na další setkání. Třeba teď se těším na draní perí.

Rozhovor s panem Viliamem Konopkou (87 let), uživatelem domova seniorů

Přibližte nám, jak probíhají takové skupinky Smyslové aktivizace?

Aktivizační pracovníce přijde na pokoj a pozve mě na skupinku. Vždy mě seznámí s tématem, které má pro nás přichystané. Pak společně vyrazíme do kuchyňky.

Začínáme čtením kalendáře a následně si rozdělíme práce. Například naposledy jsme dělali topinky. Dostal jsem za úkol očistit česnek, další paní nakrájela chléb a aktivizační pracovníce připravila vaříč, na který položila pánvičku a nalila do ní olej. Po vyzkoušení oleje jsme začali smažit topinky. Ochutnali jsme to česnekem a solí a na závěr jsme si na nich pochutnali. Slíbil jsem aktivizační pracovníci, že jí poskytnu mou sbírku receptů, kde mám své rodinné recepty.

Pociťujete z těchto skupinek nějaký užitek či změnu?

Skupinky jsou příjemné, jednak že jsme všichni společně a také že společně sdílíme naše vzpomínky. Skupinky se mi moc líbí, ale klidně by mohly být častější. Byl jsem naučený stále něco dělat.

Jaká nejhezčí vzpomínka se vám vybaví, když se řekne smyslovka?

Aktivizační pracovníci jsem dal semínka pálivé papričky. Společně jsme je zasadili do květináče. Společně jsme se o to starali. Dorostlo to do větší velikosti, a to jsme poté museli přesadit zase do většího květináče. Pak jsme to navlékli na nitky, aby to uschlo. A nyní se chystáme, že to nameleme. Je to sice pálivé, ale hodně zdravé.

Vzkázal byste něco lidem, kteří neznají Smyslovou aktivizaci?

Skupinky bych rozhodně doporučil všem. Člověk se zde dozví nové věci,

které nezná, nebo také zavzpomíná na ty staré. Člověk musí chtít a musí mít vůli, aby to vůbec zkusil.

Příběh HRUŠKA

Z knihy *Kniha radosti* od Eduarda Martina

Jeden chudý mladík si potřeboval přivydělat, aby mohl studovat, a tak prodával chodcům na ulici nebo po domech drobné předměty malé ceny. Klepal na dveře a nabízel své zboží. Jednou byl hrozně hladový, ale zjistil, že má v peněžence jen pár drobných mincí.

Rozhodl se, že poprosí v dalším domě o něco k jídlu. Zaklepal na dveře, ale když přišla otevřít půvabná dívka s velkýma zelenýma očima, ztratil odvahu.

Dívka poznala, že je hladový, a přinesla mu velkou sklenici mléka.

Mladík jí vřele poděkoval a pak se zeptal:

„Kolik jsem dlužný?“

„Nedlužíte mi nic,“ odpověděla dívka, „maminka říká, že za laskavost se neplatí.“

Chlapec opakoval: „Tak tedy mockrát děkuji, z celého srdce děkuji.“

Když Howard Kelly opustil ten dům, pocítil, že je mu lépe nejen na těle, ale i na duši a také jeho důvěra v Boha a v lidi hodně vzrostla. Málem se už předtím rozhodl, že všechno vzdá a smíří se s tím, že přestane studovat, ale to, co se mu právě přihodilo, mu dodalo sílu a podpořilo jeho vůli pokračovat a nepodlehnout v boji se životem.

Po mnoha letech tatáž dívka, už však dospělá, těžce onemocněla. Místní lékaři si nevěděli rady, a proto ji poslali

do nemocnice do velkého města. Jedním z odborníků, kteří byli pozváni na konzultaci, byl profesor Howard Kelly.

Když profesor uslyšel jméno města, z něhož paní pocházela, v jeho očích zasvitla zvláštní jiskra. Přijel ihned do nemocnice a nechal si ukázat pokoj nemocné. Poznal ji okamžitě.

Jak jen to bylo možné, věnoval veškerý svůj čas tomuto případu. Po dlouhém a neúnavném boji byla bitva vyhrána. Profesor Kelly požádal, aby účet za léčení, poslali jemu. Do jednoho rohu připsal několik slov.

Účet potom odnesli pacientce, četla: „Všechno zapláceno sklenicí mléka.“ s podpisem doktora Howarda.

